

- 2) Член 107, параграф 1 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че поредица от мерки, въведени с правителствено решение и състоящи се в приоритетно диспечирание от системния оператор, мажоритарен собственик на чийто капитал е държавата, на електроенергията, произведена от някои производители на електроенергия, чиито съоръжения използват местни първични енергийни горивни източници, в гарантиран достъп до преносните системи на електроенергията, произведена от съоръженията на тези производители, и в задължение за същите производители да предоставят допълнителни услуги на системния оператор за определено количество мегавати, което им запазва по отношение на това количество право на доставка на цени, които са предварително определени и надвишават пазарните, може да се квалифицира като държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. При утвърдителен отговор, такава поредица от мерки трябва да се счита за нова помощ, поради което за нея се прилага задължението за предварително уведомяване на Европейската комисия, в съответствие с член 108, параграф 3 ДФЕС.

(¹) ОВ С 297, 7.9.2020 г.

Решение на Съда (голям състав) от 25 януари 2022 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší soud České republiky — Чешка република) — VYSOČINA WIND a.s./Чешка република — Ministerstvo životního prostředí

(Дело C-181/20) (¹)

(Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 2012/19/ЕС — Отпадъци от електрическо и електронно оборудване — Задължение за финансиране на разходите, свързани с управлението на отпадъците от фотоволтаични панели — Обратно действие — Принцип на правната сигурност — Неправилно транспониране на директива — Отговорност на държавата членка)

(2022/C 119/12)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší soud České republiky

Страни в главното производство

Жалбоподател: VYSOČINA WIND a.s.

Ответник: Чешка република — Ministerstvo životního prostředí

Диспозитив

- 1) Член 13, параграф 1 от Директива 2012/19/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно отпадъците от електрическо и електронно оборудване (ОЕЕО) е невалиден, доколкото тази разпоредба задължава производителите да финансират разходите, свързани с управлението на отпадъците от фотоволтаични панели, пуснати на пазара между 13 август 2005 г. и 13 август 2012 г.

Член 13, параграф 1 от Директива 2012/19 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство, което задължава потребителите, а не производителите на фотоволтаични панели да финансират разходите, свързани с управлението на отпадъците, получени от посочените панели, пускани на пазара от 13 август 2012 г. — датата, на която влиза в сила тази директива.

- 2) Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че обстоятелството, че държава членка е приела законодателство, което противоречи на директива на Съюза, преди приемането на тази директива, не представлява нарушение на правото на Съюза, тъй като постигането на предписания от посочената директива резултат не може да се счита за сериозно застрашено, преди тя да е станала част от правния ред на Съюза.

(¹) ОВ С 222, 6.7.2020 г.